

**DIETERICH BUXTEHUDE, MEMBRA JESU  
NOSTRI**

**I. Ad pedes**

Ecce super montes pedes evangelizantis et  
annunciantis pacem.

Salve mundi salutare,  
salve Jesu care!  
Cruci tuæ me aptare  
vellem vere, tu scis quare,  
da mihi tui copiam.

Clavos pedum, plagas duras,  
et tam graves impressuras  
circumplector cum affectu,  
tuo pavens in aspectu,  
tuorum memor vulnerum.

Dulcis Jesu, pie Deus,  
Ad te clamo licet reus,  
præbe mihi te benignum,  
ne repellas me indignum  
de tuis sanctis pedibus.

Ecce super montes...

**II. Ad genua**

**I. Tot de voeten**

Zie, op de bergen zijn de voeten van de evangelist,  
en de verkondiger van vrede.

Gegroet redder van de wereld,  
gegroet, lieve Jezus!  
Kon ik mij maar bij u voegen aan het kruis,  
waarlijk, dat is wat ik wil, u weet waarom.  
Geef mij van uw overvloed.

De nagels in uw voeten, de harde slagen  
en de diepe striemen,  
ik omarm ze vol overgave,  
bevend voor uw aanblik,  
als ik aan uw wonden denk.

Zoete Jezus, genadige God,  
ik roep u aan. Ook al ben ik schuldig,  
betoon u mild tegenover mij,  
stuur mij, onwaardige, niet weg  
van uw heilige voeten.

**II. Tot de knieën**

**I. To the feet**

Behold upon the mountains the feet of him that  
bringeth good tidings, and that preacheth peace.

Hail, saviour of the world.  
Hail, hail, dear Jesus!  
To bind me myself to thy cross  
I truly wish, thou knowest why;  
Grant me thy strength.

The nails in thy feet, thy weals so harsh  
and driven in so deeply,  
I embrace with fervour,  
trembling in thy sight,  
as I remember thy wounds.

Sweet Jesus, merciful God,  
I cry to thee, guilty though I am:  
show me thy kindness,  
cast not my unworthy person  
away from thy holy feet.

**II. To the knees**

Ad ubera portabimini,  
et super genua blandicentur vobis.

Salve Jesu, rex sanctorum,  
spes votiva peccatorum,  
crucis ligno tanquam reus,  
pendens homo verus Deus,  
caducis nutans genibus.

Quid sum tibi responsurus,  
actu vilis corde durus?  
Quid rependam amatori,  
qui elegit pro me mori,  
ne dupla morte morerer?

Ut te quæram mente pura,  
sit hæc mea prima cura,  
non est labor et gravabor,  
sed sanabor et mundabor,  
cum te complexus fuero.

Ad ubera portabimini...

### III. Ad manus

Quid sunt plagæ istæ  
in medio manuum tuarum?

Salve Jesu, pastor bone,  
fatigatus in agone,  
qui per lignum es distractus  
et ad lignum es compactus

U zal op de heup worden dragen  
en worden gewiegd op de knie.

Gegroet Jezus, koning van de heiligen,  
de hoop die beloofd is aan de zondaars,  
hangend aan het kruishout als een schuldige,  
tegelijk mens en ware God,  
wankelend op uw bezwijkende knieën.

Wat zal ik u antwoorden,  
ik, die laaghartig en hardvochtig ben?  
Hoe zou ik degene die mij liefheeft vergoeden,  
die verkozen heeft voor mij te sterven  
opdat ik geen dubbele dood zou sterven?

Dat ik u zoek, met een reine geest,  
laat dat mijn eerste zorg zijn.  
Dat kost mij moeite noch pijn,  
maar het zal mij genezen en reinigen  
als ik u zal omhelzen.

### III. Tot de handen

Wat zijn dat voor wonden  
midden in uw handen?

Gegroet Jezus, goede herder,  
uitgeput door de doodstrijd,  
op het kruishout uitgerekt  
op het kruishout vastgenageld

You shall be carried at the breasts,  
and upon the knees they shall caress you.

Hail Jesus, king of the saints,  
hope longed for by sinners,  
on the rood-tree, like a criminal, hanging,  
man yet true God,  
swaying on frail knees!

What can I answer thee,  
with my vile deeds, my hard heart?  
How can I repay thee who lovest me,  
who hast chosen to die for me  
that I might not die a twofold death?

To seek thee with a pure heart,  
let that be my greatest care;  
There will be no travail or oppression,  
but I will be healed and cleansed  
when I have embraced thee.

### III. To the hands

What are these wounds  
in the midst of thy hands?

Hail Jesus, good shepherd,  
wearied by the struggle,  
who hast been rent asunder by the tree  
and art bound to its wood

expansis sanctis manibus.

Manus sanctæ, vos amplector,  
et gemendo condelector,  
grates ago plagis tantis,  
clavis duris guttis sanctis  
dans lacrymas cum oculis.

In cruore tuo lotum  
me commendo tibi totum,  
tuæ sanctæ manus istæ  
me defendant, Jesu Christe,  
extremis in periculis.

Quid sunt plagæ istæ...

#### **IV. Ad latus**

Surge, amica mea,  
speciosa mea, et veni,  
columba mea in foraminibus petræ,  
in caverna macerariæ.

Salve latus salvatoris,  
in quo latet mel dulcoris,  
in quo patet vis amoris,  
ex quo scatet fons cruoris,  
qui corda lavat sordida.

Ecce tibi appropinquo,  
parce, Jesu, si delinquo,  
verecunda quidem fronte,

aan uw uitgestrekte heilige handen.

Heilige handen, ik grijp jullie  
en al zuchtend verheug ik mij toch over jullie.  
Ik dank de vele slagen,  
de harde spijkers, de heilige bloeddruppels,  
in tranen kus ik ze.

In uw bloed gewassen,  
geef ik mij helemaal aan u over.  
Moge uw heilige handen  
mij beschermen, Jezus Christus,  
in doodsnood.

#### **IV. Tot de zijde**

Sta op, vriendin,  
mooi meisje, kom!  
Mijn duifje in de rotskloof,  
verscholen in de bergwand.

Gegroet, zijde van de redder,  
waarin de zoete honing verborgen ligt,  
waarin de kracht van de liefde zich openbaart,  
waaruit de bron van bloed opwelt,  
die het bezoedelde hart zuivert van zonde.

Kijk, ik kom naar u toe,  
ontzie me als ik tekortschiet.  
Met beschroomd gelaat

with thy holy hands outspread.

Holy hands, I clasp you  
and delight in moaning;  
I give thanks to all these many wounds,  
to the hard nails, the holy drops of blood,  
shedding tears as I kiss them.

Washed in thy blood  
I entrust myself wholly to thee.  
Let these holy hands of thine  
defend me, Jesus Christ,  
in the most extreme perils

#### **IV. To the side**

Arise, my love,  
my beautiful one, and come.  
My dove in the clefts of the rock,  
in the hollow places of the wall.

Hail, side of the saviour,  
in which is concealed the sweetest honey,  
in which is revealed the power of love,  
from which springs the fountain of blood  
that washes unclean hearts.

Behold, I approach thee:  
spare me, Jesus, if I am wanting.  
For, even with shameful brow,

ad te tamen veni sponte  
scrutari tua vulnera.

Hora mortis meus flatus  
intret Jesu, tuum latus,  
hinc expirans in te vadat,  
ne hunc leo trux invadat,  
sed apud te permaneat.

Surge, amica mea...

#### **V. Ad pectus**

Sicut modo geniti infantes rationabiles,  
et sine dolo [lac] concupiscite,  
ut in eo crescatis in salutem.  
Si tamen gustatis, quoniam dulcis est  
Dominus.

Salve, salus mea, Deus,  
Jesu dulcis, amor meus,  
salve, pectus reverendum,  
cum tremore contingendum,  
amoris domicilium.

Pectus mihi confer mundum,  
ardens, pium, gemebundum,  
voluntatem abnegatam,  
tibi semper conformatam,  
juncta virtutum copia.

Ave, verum templum Dei,

ben ik toch naar u gekomen, uit vrije wil,  
om uw wonden te onderzoeken.

Moge, in het uur van de dood, mijn laatste adem  
in uw zijde binnendringen, o Jezus;  
van hier scheidend, moge ze bij u binnengaan,  
opdat de woeste leeuw haar niet zal bespringen,  
maar mijn ziel voor altijd bij u geborgen is.

#### **V. Tot de borst**

Verlang als pasgeboren zuigelingen  
naar de smetteloze melk van het evangelie,  
opdat u daardoor groeit en uw redding bereikt.  
U hebt toch ondervonden hoe goed de Heer is?

Gegroet, mijn heil, God,  
zoete Jezus, mijn geliefde.  
Gegroet, eerwaardige borst  
die alleen met ontzag mag worden aangeraakt,  
de woonplaats van de liefde.

Geef mij een zuivere inborst,  
vurig, vroom, en nederig.  
Maak dat ik mijn eigen wil negeer  
en mij altijd voeg naar uw wil,  
met een overvloed aan deugden.

Gegroet, ware tempel van God,

yet freely I come to thee  
to examine thy wounds.

At the hour of my death, let my breath,  
Jesus, penetrate thy side,  
that, expiring from hence, it may enter thee,  
lest the fierce lion seize hold of it,  
and that it may remain with thee for ever.

#### **V. To the breast**

As newborn babes, rational  
and without guile, desire the milk,  
that thereby you may grow unto salvation:  
if so be you have tasted that the Lord is sweet.

Hail, my salvation, God,  
sweet Jesus, my love.  
Hail, breast worthy to be revered,  
to be touched with trembling,  
abode of love.

Grant me a pure breast,  
ardent, pious, full of sighs.  
And a self-denying will,  
ever submissive to thee,  
joined with an abundance of virtues.

Hail, true temple of God,

precor miserere mei,  
tu totius arca boni,  
fac electis me apponi,  
vas dives Deus omnium.

Sicut modo geniti...

#### **VI. Ad cor**

Vulnerasti cor meum,  
soror mea, sponsa.

Summi regis cor, aveto,  
te saluto corde laeto,  
te complecti me delectat  
et hoc meum cor affectat,  
ut ad te loquar, animes.

Per medullam cordis mei,  
peccatoris atque rei,  
tuus amor transferatur,  
quo cor tuum rapiatur  
languens amoris vulnere.

Viva cordis voce clamo,  
dulce cor, te namque amo,  
ad cor meum inclinare,  
ut se possit applicare  
devoto tibi pectore.

Vulnerasti cor meum...

ik smeeek u, ontferm u over mij.  
Gij bewaarplaats van alle goeds,  
maak dat ik tot de uitverkorenen behoer,  
kostbaar vat, God van het universum.

#### **VI. Tot het hart**

Je hebt mijn hart verwond,  
mijn zusje, mijn bruid!

Hart van de hoogste koning, gegroet.  
Ik groet u, blij van hart.  
Het verheugt me u te mogen omhelzen,  
en mijn hart verlangt ernaar  
dat u mij opwekt tot u te spreken.

Laat tot in het diepste van mijn hart,  
het hart van een zondaar,  
uw liefde binnendringen.  
Om mij wordt uw hart verscheurd,  
kwijnend door de wonde van de liefde.

Met de levendige stem van mijn hart roep ik u,  
zoet hart, want ik bemin u.  
Buig u naar mijn hart toe  
opdat het kan leunen  
op dat van u.

I beg thee, have mercy on me.  
Thou receptacle of all that is good,  
cause me to be assigned among the elect,  
thou precious vessel, thou God of all things.

#### **VI. To the heart**

Thou hast wounded my heart,  
my sister, my spouse.

Heart of the supreme king, fare thee well!  
I greet thee with gladsome heart.  
I delight in embracing thee,  
and this heart of mine aspires  
that thou mayest quicken it to speak to thee.

Into the depths of my heart,  
sinful and wicked,  
may thy love be transported.  
That thy heart may thereby be ravished,  
fainting from the wound of love.

With the living voice of my heart I cry,  
sweet heart, since I love thee.  
Incline thyself towards my heart,  
that it may cling  
to thy pious breast.

### VII. Ad faciem

Illustra faciem tuam super servum tuum,  
salvum me fac in misericordia tua.

Salve, caput cruentatum,  
totum spinis coronatum,  
conquassatum, vulneratum,  
arundine verberatum  
facie sputis illita.

Dum me mori est necesse,  
noli mihi tunc deesse,  
in tremenda mortis hora  
veni, Jesu, absque mora,  
tuere me et libera.

Cum me jubes emigrare,  
Jesu care, tunc appare,  
o amator amplectende,  
temet ipsum tunc ostende  
in cruce salutifera.

Amen.

### DIETERICH BUXTEHUDE, KLAGLIED

Muß der Tod denn auch entbinden,  
Was kein Fall entbinden kann?

### VII. Tot het gezicht

Laat uw gelaat stralen over mij, uw knecht;  
verlos mij door uw genade.

Gegroet hoofd vol bloed,  
rondom met doornen gekroond,  
gekneusd, gekwetst,  
geslagen met een rietstok,  
het gezicht besmeurd met speeksel.

Wanneer ik eenmaal sterven moet,  
wees dan niet ver van mij,  
in het huiveringwekkende uur van de dood.  
Kom Jezus, en wacht niet.  
Bescherm en bevrijd mij.

Als u me beveelt deze wereld te verlaten,  
lieve Jezus, verschijn dan aan me,  
o, gij liefdevolle, die ik omarmen wil.  
Verschijn dan in eigen persoon  
op het kruis dat redding brengt.

Amen.

Moet de dood dan scheiden,  
wat door niets te scheiden valt?

### VII. To the face

Make thy face to shine upon thy servant;  
save me in thy mercy.

Hail, bloodstained head,  
all crowned with thorns,  
shattered by blows, wounded,  
scourged with the rod,  
o face besmeared with spittle.

When I needs must die,  
do not fail me,  
at the fearsome hour of death.  
Come, Jesus, without tarrying.  
Protect and deliver me.

When thou dost bid me depart,  
dear Jesus, then appear,  
o lover whom I would embrace.  
Then show thy very self  
upon the saving cross.

Amen.

Must death then rend asunder  
what no other cause can rend asunder?

Muß sich der mir auch entwinden,  
Der mir klebt dem Herzen an?  
Ach! der Väter trübes Scheiden  
Machet gar zu herbes Leiden;  
Wenn man unsre Brust entherzt,  
Solches mehr als tödlich schmerzt.

Unsre Herzen sind die Väter,  
Die bedencken, was uns kränckt;  
Sie sind unsre Seufzer-Beter  
Für das, was kein Kind nicht denkt,  
Sie erkennen diese Seiten  
Und der Erde Eitelkeiten:  
Drum ihr Ach vom eitlen loß  
Hält der Höchste teur und groß.

Solcher ist mir auch gewesen  
Mein Herr Vater, welcher mir  
Tausend Segen hat gelesen  
Vor der reichen Himmelstühr  
Durch sein Flehen, dessen Lehren  
Und sein Sorgen mich verehren  
Täglich mit Vergnüglichkeit,  
Die nach Gott Er mir bereit.

Dieser nun wird mir entrissen,  
Ach! wie heftig ist der Schmerz,  
Daß ich den nun musz vermissen,  
Der war meines Herzens Herz!  
Dieses soll mein Trost nun werden,  
Weil ich lebe auf der Erden,  
Daß ich sein in Lust und Pein

Wordt ook hij mij nu ontnomen,  
aan wie mijn hart zich vastklampt?  
Ach, het droevig heengaan van de vader  
brengt ondragelijke smart;  
wanneer het hart uit de boezem wordt gescheurd,  
een pijn, erger dan het sterven zelf.

Onze harten zijn de vaders,  
die weten wat ons kwelt.  
Namens ons zuchten en bidden ze  
voor datgene waaraan geen kind denkt.  
Zij doorgronden deze tijden  
en de aardse ijdelheden;  
en hun 'ach' over het ijdele lot  
acht de Hoogste kostbaar en groot.

Zo is mijn vader ook voor mij geweest,  
die voor mij  
duizend zegeningen heeft verzameld  
voor de rijke hemelpoort,  
door zijn gebeden, waarvan de lessen  
en de zorgen mij eer bewijzen  
en dagelijks met vreugde vervullen  
die hij mij bij God schonk.

Nu hij van mij is weggerukt,  
Ach, hoe heftig is het verdriet,  
dat ik hem nu moet missen,  
die het hart was van mijn hart!  
Laat dit nu mijn troost zijn,  
zolang als ik op de aarde leef,  
dat ik hem in vreugde en verdriet

Must he be wrested from me,  
who clings to my heart?  
Ah! So sad a separation from one's father  
engenders suffering too bitter to bear;  
when the heart is torn from one's bosom,  
the pain is greater than death.

Fathers are our hearts,  
who are mindful of what afflicts us.  
On our behalf, they sigh and pray  
for what no child thinks of.  
They know these times  
and the vanities of earth;  
hence their desolation before idle fate  
is held most dear by the Almighty.

Even such to me was my revered father,  
who for me  
gathered a thousand blessings  
before the sumptuous gate of heaven  
through his prayers, whose teachings  
and care honour me  
daily with delights  
which, after God, he granted me.

Now that he is torn from me,  
Ah, how keen is my grief  
that I shall lack his presence  
who was the heart of my heart!  
Let this now be my consolation,  
so long as I live on this earth:  
in both joy and torment

Dankbar eingedenk will sein.

Und daß er nun den empfangen,  
Den er liebet, seinen Horth:  
'Deiner wart ich mit Verlangen'  
Dieses war sein letztes Wort.  
Sein Verlangen ist gestillet,  
All sein Wünschen ist erfüllet.  
Jesu Freuden übergrosz  
Ich, als Sohn, ihm gönnen muß.

Er spielt nun die Freuden-Lieder  
Auf des Himmels-Lust-Clavier.  
Da die Engel hin und wieder  
Singen ein mit süßer Zier.  
Hier ist unser Lied-Gesänge  
Schwarze Noten Traur-Gemenge  
Mit viel Kreuzen durchgemischt  
Dort ist alles mit Lust erfrischt.

Schlafe wohl, du Hochgeliebter,  
Lebe wol, du seelge Seel;  
Ich, dein Sohn, nun Hochbetrübter,  
Schreib auf deines Grabes Höhl:  
'Allhie liegt des Spielens Gaben  
Selbsten Gott erfreuet haben:  
Darumb ist sein Geist beglückt  
Zu des Himmels-Chor gerückt.'

dankbaar zal gedenken.

En dat hij nu zal ontvangen,  
wie hij liefheeft, zijn toevlucht:  
'Ik wacht op je met verlangen,'  
dat was zijn laatste woord.  
Zijn verlangen is gestild,  
al zijn wensen zijn vervuld.  
Ik, zijn zoon, mag hem de oneindige vreugden van  
Jezus niet misgunnen.

Hij speelt nu vreugdeliederen  
op het klavier van hemelse gelukzaligheid.  
En de engelen, nu en dan,  
zingen mee met zoete klanken.  
Hier op aarde is ons lied  
een sombere massa zwarte tonen  
met veel kruisen erdoorheen;  
boven in de hemel is alles verkwikt met plezier.

Slaap zacht, mijn dierbare,  
leef goed, gezegende ziel;  
Ik, uw zoon, nu zo diep bedroefd,  
schrijf op je grafsteen:  
'Hier liegt iemand wiens gave voor muziek  
God hoogstpersoonlijk heeft verheugd:  
daarom is zijn gelukzalige geest  
toegetreden tot het hemelkoor.'

to honour his memory with my gratitude.

And now that he has received  
what he ever loved, and his refuge:  
'I long for thee!'  
These were his last words.  
His longing is requited;  
all his wishes are fulfilled.  
I, his son, must not begrudge him the infinite joys  
of Jesus.

Now he plays songs of joy  
on the clavier of heavenly bliss.  
And the angels, now and then,  
join in singing their sweet ornaments.  
In this world below, our song of woe,  
a gloomy mass of black notes,  
is mingled with many crosses;  
up in heaven, all is refreshed with delight.

Sleep well, my dearly beloved;  
farewell, blessed soul;  
I, your son, now so deep in mourning,  
inscribe upon your tombstone:  
'Here lies one whose gift for music  
made God himself rejoice:  
wherefore has his blissful spirit  
joined the heavenly choir.'

Translation: Charles Johnson